

στά μάτια σου.

ΑΡΚΑΣ.—'Αγάπη μου... Τό βράδυ ανεβαίνει και τὸ φῶς χάνεται, σὺν ἑνα φτερωμένο δν, στὸν οὐρανό... Ἡ γῆ εἶνε πιά σκοτεινὴ Δὲ βλέπει πιά κανεὶς παρὰ τὸ Γαλαξία ποὺ σκιστίζει σὺν ἑνα ποταμὶ ἀπὸ ἀπὸ τὸ πᾶνω ἀπὸ τὸν κόμπος μας. Μιὰ ἐδῶ εἶνε πολὺ φῶς...

ΜΕΛΙΤΤΑ.—Ναί, εἶνε πολὺ πηγαίνε με ἄλλοῦ.

ΑΡΚΑΣ.—'Ελα. Τό δικό σου θά πάμε εἶνε τόσο σκοτεινὸ πού και τὴν ἡμέρα τὸ φοβόυνται οἱ θεότητες. Δὲν βλέπει κανεὶς τοὺς σιτῆρους; νὰ κυνηγοῦν τὶς νύμφες, οὐτε και τὶς ἀμαρτωλὲς νὰ καρφῶνουν τὰ μάτια τους ἀπάνω στοὺς φοβισμένους ἀνθρώπους. Μὰ κι' ἄλλοιῶς δὲν ἔχουμε νὰ φοβηθούμε τίποτε, γιὰτι εἵμαστε μαζί, οἱ δύο μας, εὐὸ κ' ἐγώ.

ΜΕΛΙΤΤΑ.—'Οχι, κλιῶ χωρίς νὰ θέλω, μὰ σ' ἀγαπῶ και σ' ἀκολουθῶ. Ἐνας θεὸς εἶνε μέσα στὴν καρδιά μου! Μίλα μου! Μίλα ἄκουα. Ἐνας θεὸς μιλάει στὴ φωνή σου.

ΑΡΚΑΣ.—Βίλ τὰ μαλλιά σου γύρω ἀπ' τὸ λαμπρὸ μου, τὸ χέρι σου γύρω ἀπὸ τὴ μῆση μου και τὸ μάγουλό σου ἀπάνω στο δικό μου... Πρόσπεχε τὶς πέτρους... Γιὰτι εἶν' ὁ κόρφο σου ζεστός; ;... Ἐλα... Ἐδῶ εἵμαστε μεσ' στὰ σκοτειδιὰ, Δὲ βλέτουμε πια τὸ προσώπὸ σου. Δὲν εἵμαστε οὐτε σὺ, οὐτε ἐγώ. Μὴ μοῦ δίνεις πιά τὸ χεῖλὶ σου. Θέλω νὰ δῶ τὰ μάτια σου. Ἐλα ὦ, τὸ γέφυκο δέντρο κει κατω, πού κρύβει τὸ φεγγερί...

ΜΕΛΙΤΤΑ.—Εἶνε μεγάλο σὸν παλάτι...

ΑΡΚΑΣ.—Τὸ παλάτι τῶν γάμων μας πού ἀνοίγει γιὰ τοὺς δύο μας μεσ' στὸ βίθος; τῆ; ἱερῆ; αὐτῆ; γύφτας...

ΜΕΛΙΤΤΑ.—'Ακούω κρότος... Εἶν' οἱ φοινικιές...

ΑΡΚΑΣ.—Οἱ φοινικιές; τῆς νυφικῆς πομπῆς...

ΜΕΛΙΤΤΑ.—'Αὐτὰ τὰ ἀστέρια...

ΑΡΚΑΣ.—Εἶνε οἱ πυρσὸς...

ΜΕΛΙΤΤΑ.—Κ' αὐτῆ; οἱ φωνές...

ΑΡΚΑΣ.—Εἶνε οἱ φωνές τῶν Θεῶν.

ΜΕΛΙΤΤΑ.—'Ω, γιδοβορικό, ἐμπήκα ἐδῶ παρθένα σὸν τὴν Ἄρτεμι πού μὰς φοιτίζει ἀπὸ μακριά μεσ' ἀπ' τοὺς μαύρους κλώνους; και πού ἴσως ἀκούει τὸν ὄρχο μου. Δὲν ξέρω ἂ ἔκανα κακία νὰ σ' ἀκολουθῆσω ὡς ἐδῶ, μὰ μὰ πνοὴ εἶταν μέσα μου, ἑνα πνεῦμα πού ἦ φωνὴ σου τὸ ἔκανε νὰ γεννηθῆ και μοῦ ἔδωκε τὴν εὐτυχία, σὸν ἀθανάτος, δίνοντις μου τὸ χέρι σου.

ΑΡΚΑΣ.—Κοπέλλα μὲ τὰ μαύρα μάτια, οὐτε ὁ πατέρας μου, οὐτε ὁ πατέρας σου ἐτόλμιαν τὴν ἐνοσίχμας μὰς μπροστὰ στὸ βροχὸ τῆς ἐστίας των, ἀλλ' ἔζοντας τὰ πλοῦτη σου μὲ τὰ δικὰ μου. Εἵμαστε φτωχοὶ και γι' αὐτὸ λοιπὸν εἵμαστε ἐλεύθεροι. Ἄν εἶνε κανεὶς πού θά μὰς παντρεύῃ ἀπόψε, σήκουσε τὰ μάτια σου και θά τὸν δῆς; εἶνε οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ πού προστατεύουν τοὺς βοσκούς.

ΜΕΛΙΤΤΑ.—'Αντρα μου, πού εἶνε τὸ νομιά σου;

ΑΡΚΑΣ.—'Αρχάς. Και τὸ δικό σου;

ΜΕΛΙΤΤΑ.—Μιλίττα.

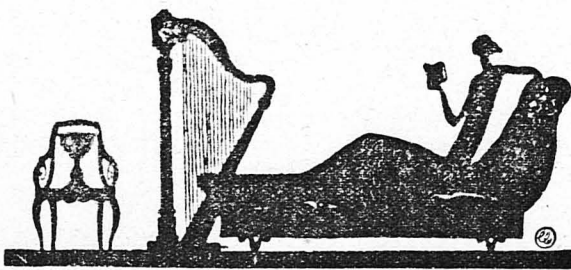
Pierre Louys

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς καθαρίζονται αἱ κηλίδες τῶν μαρμάρων.—Σχηματίζετε ἀλοιφήν ἐκ κοινῆς μαγνησίας και βενζίνης. Ἄλειψετε μὲ πετρελαιοὺν τὸς ἐπὶ τῶν μαρμάρων κηλίδας, μετὰ ταῦτα τὰς ἀλείψετε διὰ τῆς ἀνω ἀλοιφῆς; και ἀφήνετε ἐπὶ 24 ὧρας, ὅτε και πλύνετε τὸ ὅλον διὰ σαπουνιάδας.

Πῶς καθαρίζονται τὰ λουδοθρινικὰ ὑπόδηματα.—Διαλύετε λευδὸν ἐγγὺν κηρὸν, εἰς τὸ ὅποιον προσθέτετε ὀλίγον ἐλαιον, ὀλίγον πυλῶς χυλίνον, ὀλίγον ἐλαιον τερεβινθίνης και ἐλαιον λεβάντας. Διαλύετε πάντα ταῦτα, ἀναμειγνύετε καλῶς, ἀπομακρύνετε τῆς πυρῆς; και ἀφήνετε νὰ ξηρανθῶσι. Διὰ τῆς ἀλοιφῆς; ταύτης ἀλείψετε τὸ ὑπόδημα και καθαρίζετε διὰ λινοῦ παλαιοῦ ὑφάσματος.

Πῶς διατηρεῖται ὁ ἄρτος ὄρεθρος.—Θέτετε ἐντός σάκκου ἀλευρον. Τοπιθετετε τοὺς ἄρτους; σὺς τὸν ἑνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, φροντίζοντες ὅπως εἰς τὸ μετῆξυ παρεντίθεται ἀλευρον ὡς και περὶ τοὺς ἄρτους. Ἐπὶ ὀκτώ ἡμέρας ὁ ἄρτος διατηρεῖται φρεσκοτάτος.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ τελευταία ἐβδομάς ὑπῆρξε πλουσία εἰς ὀφθαίς συναυλίαις. —Καὶ ἐν πρώτοις ἐνεφανίσθη διὰ πρωτῆν φορὰν ἐν Ἀθῆναις ἡ διασημὸς ριολογικὸς κ. Καπονοῶσι.—Ζεολογ. ἡ ὁποία εἶνε ὡς γνωστὸν ἐλληνικῆς καταγωγῆς.

—Ἡ κ. Καπονοῶσι ἐπαύει εἰς τὴν συναυλίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου, ζωνοεργα τοῦ Χαῦτην και τοῦ Σαιν Σαν μὲ μεγάλη μουσική. Δοξασίαι ἐξαιρετικῶς γλυκεία και ὑπέροχη τεχνῆ εἰς τὴν ἀποδοσί. Ἡ διακριτῆς καλλιτεχνικῆς συναυλαίαι ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Μητροποῦλου.

—Προσθῆς ἐδόθη συναυλία ρεσιταλ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» μὲ συνοδίαν πιανου ἀπὸ τὸν κ. Σκοῦου.

—Μετῆξυ ἄλλων ἀπεκρίοντο εἰς τὴν αἴθουσαν αἱ κυρίαί και δεσποινίδες Νυφροπόνη, Θεοδοροπούλου, Λαγζλή, Τοῦμπα, Μεσηνέζη, Ρακτιβαν, Τριανταφυλίδου, Ψύλλα, Τσουκαλά, Σπανοῦδη, Παρολεναῖ, Τριανταφυλλοῦ, Παῖα, Ἀργυροπούλου, Χατζηλαζάρου, Ἀνδρεαδῆ, Παπαδόπου, Ιωαννίδου, Λομπροστῆ και ἄλλαι.

—Εἰς τῆ οἰκίαν τοῦ κ. Κίμωνος Τριανταφυλλοῦ ἐδόθη μουσικὴ ἀπογευματινὴν κατὰ τὴν ὁποίαν παρεστῆσαν κριτικὸι μουσικοὶ και δημοσιογραφοὶ. Εἰς τὴν ἀπογευματινὴν αὐτὴν ἐιραγοῦδης ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τριανταφυλλοῦ τὰ τραγούδια τῆς συναυλίαις των, ἡ ὁποία ἐδόθη τὸ Σαββατικὸν εἰς τὸν «Παρθενῶνα».

—Εἰς τὴν συναυλίαν αὐτὴν παρόντη πολὺς και ἐκλεκτὸς κόσμος. Μετῆξυ τῶν κυρίων διακρίνομεν τὰς κ. και ἄλλας Κουντουριδῆ, Μιχαλακοπούλου, Πετρίδη, Ρώμπακα, Βεζικίου, Σεοφάντος, Φράγκου, Ἀγγελιοπούλου, Συνοδινοῦ, Βισαλίου, Μελεγορίτης, Γεωργίου, Βελλιακίτη, Διπλαράκου, Περγόλου, Μεταξά, Ἀργυροπούλου, Ἀνδρεαδῆ, Κανελοπούλου, Τοῦμπα, Σαῖτα, Νικολαΐδου, Κατσαρά, Ἀθανασοῦδη, Μορελλα, Σπανοῦδαρη κλπ. κλπ.

—Ἐδόθησαν ἐπίσης μουσικαὶ ἐσπερίδες εἰς τὰς οἰκίας τῶν κ. Νυφροπόνη, Θεοδοροπούλου, Παπαθεοδώρου.

—Τὸς Κυριακὸς δίδονται καλλιτεχνικὰ ἀπογεύματα ἐν στενοτάτῳ κλάφ μουσικῶν και συνθετῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Καλομοῖρη.

—Κατ' οὕτω ἐκτελοῦνται ὅλα αἱ νέαι συνθέσεις τῶν μουσουργῶν μας κ. κ. Ριῶδη, Μητροποῦλου, Καλομοῖρη και Βαρβογλη.

Μάρτιος

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΑΣ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.—Ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν ὁ ὑπὸ τοῦ Μουσικογυμναστικοῦ οὐλλόγου δοθεὶς χορδῆ; στὸ μεγαρον «Ἄρνη». Κατ' οὕτον διεκρίθησαν αἱ κυρίαί και δίδες Μοραΐτην, Βαρσαμῆ πολὺ χριτωμένη μὲ φόρεμα σὺς μεταξωτῶ, Βισαροδανῆ ἐκτάτως κομψῆ, Δίμου, Κόφρα, Τσογανῶ, Ἀργυροπούλου, Στιῦρου, Λαζοκούλη, Καλογιάννη, Τραβέλλα, Λαζοπούλου, Ἀλεξίου, Καραθανου, Τσογανῶ, Παναγιώτα και Ρενίνα, οἱ κ. κ. Βαρσαμῆς, Κόφρας Στιῦρου, Βαλαδοῦρου, Μιλαμοῦλης, Τσοκνῆς, Ἀλεξίου, Ἀλλαμανῆς, Τσοροχῆς, Δελουδῆς, Γραβάνης, Δημητρίου, Λιάκος, Καλομοῖρης, Ἀναγνωστοπούλου, Δημαρῆς, Κακάβας, Παπαλοπούλου, και αἱ οἰκογένεια Χρηστοῦλου, Πετσο, Φωτιάδου, Παπαϊοκόνου, Λιχτάρα, Κώσι, Πρανῆσου, Νασιάκου, Τυλιαδοῦρου, Καταφυγίωτου, Παπακρηστοπούλου. Μαλιοπούλου κλπ.

Ε. Κ.

ΟΙ ΠΡΩΤΑΙ ΜΑΣ

ΜΑΝΤΑΡΙΝΙΑ

Ἡ ομαλοποράσινη, ἡ γαμμένη τοῦ κόμπος, νὰ ἦ μανταρινιά! Καὶ σὺν ἡλίκηςδε, χρυμμένοι χυρσοὶ οἱ κερφοὶ τῆς; στὰ κλωνιά, κάτω ἀπ' τὰ νέφη πού μαυρίζουν, μὲ; στοῦ Χειμῶνα τὴν καρδιά, πᾶνε τὴν Ἄνοιξ; θυμῶν μὲ τῆ γλυκεία τους εὐωδίαι.

Σεβ. Λάφους